

వారం వారం

ఠ (మహాభారత యుద్ధసమయం. స్థలం—కురుక్షేత్రంలో ఒక జువ్వితో. ప్రవేశం—బ్రహ్మరాక్షసుడు, బ్రహ్మరాక్షసి. భాష—పైశాచి.)

బ్రహ్మరాక్షసుడు:-అయి ప్రియే! చారుశీతలే! రోమవతి!

బ్రహ్మరాక్షసి:-భో భో ఆర్యపుత్ర!

రాక్షసుడు:-(కళ్లలో కణకణలాడే ప్రేమాతిశయంతో) ఏం తెచ్చానో చెప్పకో.

రాక్షసి:-రక్తం, మాంసం, వన, వప...

రాక్షసుడు:-ఆన్ని తీసుకురాలేగు.

రాక్షసి:-(వానపట్టి) రక్తం, కేవలం రక్తం. ఇంతేనా నీకు నామీద ప్రేమ?

రాక్షసుడు:-(రుద్ధిర పుత్రుడైన ఒక కపాలాన్ని ఎత్తి చూపిస్తూ) వెరిదానా! ఇది సామాన్య రక్తంకాదు. ఎంత ఘాటుగా ఉందో చూడు. రుచి చూడు (నగంతాగి అందిస్తాడు. బ్రహ్మరాక్షసి పుసుకను కాళీచేస్తుంది)

రాక్షసి:-(తెలివితేటలు ఉట్టిపడేట్లుగా) అభిమన్యుడి రక్తం!

రాక్షసుడు:-సహనావరతు. సహనాభునక్తు. (ఇద్దరూ కాగిల్లో కరిగిపోతారు)

* * *

ఠ (పానిపట్టు యుద్ధరంగం. పాత్రలు: మగ రాంబంగు, ఆడ రాంబందు)

మగ రాంబందు:-క్రకా క్రక క్రీ క్రీ క్రీ.

ఆడ రాంబందు:-క్రీక్రీక్రీ క్రక క్రక.

(తెనుగు తర్జుమా ప్రారంభం)

మగ:-ఇన్ని యుద్ధాల్ని చూశాం గాని ఇలాంటి యుద్ధాన్ని నన్ను చూడలేదు.

ఆడ:-మా అవ్వ చెబుతుందికదా...

మగ:-నోరుముయ్. ముసిలిముండ దానికే తెలుసును. నే చెబుతున్నా.

ఆడ:-కొంచెం జరుగు. క్రింతా ప్రవక్త ఆరగిస్తున్నావు.

మగ:-గడ్డాల్ని కూడా తిన్నేస్తున్నావు. జాగ్రత్తనుమా. అజీర్ణంచేస్తుంది.

ఆడ:-(లక్ష్య పెట్టుకుండా) మనకోసమే జరిగినట్టుంది ఈ యుద్ధం.

మగ:-(ఒక గొప్ప సత్యాన్ని కనిపెట్టి వట్లుగా) మనలో మనం చెప్పబూడుకోకూడదు.

(ముక్కుతో ఆడరాంబందు రెక్కలోకి పొడుస్తుంది వేళాళానికే.)

31

(రెండవ ప్ర)పంచ మహాయుద్ధం. ఇందియాలో కొండొకచోట. జాతీయ యుద్ధరంగ కార్యాలయం. ప్రవేశం - దొరా, దొరసాని.)

దొర:-స్వీటీ!

దొరసాని:-యస్, మై డార్లింగ్!

దొర:-హనీ!

దొరసాని:-యస్, డియరెస్ట్!

(కొంతసేపు సంభాషణ ఈ ఘోరజిలో సాగుతుంది. ఒక నల్లటి కవి విజయగీతాల కట్టతో ప్రవేశిస్తాడు.)

కవి:-ప్రజలను ఉర్రూతలూగిస్తున్నాను. అన్యుతమైన ప్రచారం జరుగుతోంది. నాగురించి నేను చెప్పకోకూడదు గాని...

దొర, దొరసాని:-(పార్శ్వతీ పరమేశ్వరుల లాగ కవికి కనపడుతూ) వత్సా! నీ భక్తికి మెచ్చితిమి. నీకు కావలసిన వరంబును గోరుకొనుము.

కవి:-(గబ్బిలం రెక్కలు కదుల్చుతూ, అడకు వన అభినయిస్తూ, నీ పాదకమల నేవయు నీ పాదార్చకులతోడి నెయ్యమును..(మరచిపోయి, జ్ఞాపకం తెచ్చుకోబోయి, శక్తిలేక) తాపస మందార నాకు ధయనేయగదే!

దొర:-(పద్యం బోధపడక)

ఓ! దానికేం. వచ్చే జన్మదిన బిరుదావళిలో నీ నేరుండితీరుతుంది. ప్రస్తుతం మట్టుకి నీ కరువు భత్యం రెండింతలు చెయ్యడానికి సిఫారసు జరుగుతుంది.

దొరసాని:-తధాస్తు.

కవి:-ఈ దేశంలో కవులకు గౌరవంలేదని ఎవరన్నారే? (గంతు పొచ్చించి) యుద్ధం చిరకాలం వర్షిల్లు గాక!